

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

KOMISJA EUROPEJSKA

OPINIA KOMISJI

z dnia 18 grudnia 2014 r.

dotycząca zalecenia Europejskiego Banku Centralnego w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/2014/19)

(2014/C 461/01)

1. WPROWADZENIE

1. W dniu 11 czerwca 2014 r. Europejski Bank Centralny (EBC) przedłożył Radzie zalecenie w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2532/98 dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/2014/19). W dniu 25 czerwca 2014 r. Rada skonsultowała się z Komisją Europejską w sprawie tego zalecenia.
2. Komisja z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez EBC zalecenie wprowadzenia zmian do rozporządzenia Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji⁽¹⁾ (rozporządzenie Rady w sprawie sankcji), która umożliwi Radzie uwzględnienie przyjęcia rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego) w swoim rozporządzeniu w sprawie sankcji.
3. Rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego uprawnia EBC do nakładania kar i sankcji w obszarze nadzoru i odnosi się w art. 18 do rozporządzenia Rady w sprawie sankcji. Z uwagi na to, że rozporządzenie Rady w sprawie sankcji zostało przyjęte przed rozporządzeniem w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego i dotyczyło obszaru niedotyczącego nadzoru Komisja popiera zmianę tego rozporządzenia w celu stworzenia kompleksowych i jasnych ram prawnych w zakresie nakładania przez EBC sankcji w obszarze nadzoru.
4. W szczególności EBC zaleca wprowadzenie w rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji:
 - 1) nowego art. 1a w celu określenia pewnych ogólnych zasad mających zastosowanie do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych i do sankcji nakładanych w ramach wykonywania zadań niedotyczących nadzoru oraz w celu określenia zakresu poszczególnych przepisów mających do nich zastosowanie;
 - 2) nowych art. 4a–4c dotyczących zasad mających zastosowanie do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania powierzonych mu zadań nadzorczych. Celem tych nowych artykułów jest wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy zasadami mającymi zastosowanie do sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych a przepisami mającymi zastosowanie do sankcji, które EBC może nakładać w ramach wykonywania zadań niedotyczących nadzoru. Służy to zapewnieniu stosowania jednolitych zasad do wszystkich sankcji administracyjnych nakładanych przez EBC w obszarze nadzoru, przy jednoczesnym uwzględnieniu przepisów rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego; oraz
 - 3) dodatkowych zmian zapewniających spójność zasad i procedur regulujących nakładanie sankcji określonych w art. 2–4 rozporządzenia Rady w sprawie sankcji z zasadami i procedurami regulującymi nakładanie sankcji administracyjnych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych na podstawie rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

2. UWAGI OGÓLNE

5. Sankcje nakładane przez EBC mogą mieć duży wpływ na podmioty gospodarcze. Decyzje o nałożeniu sankcji mogą również podlegać zaskarżeniu. W związku z tym mające zastosowanie przepisy powinny być jasne i spójne, a także dawać pewność prawa, gwarantując w ten sposób, że podmioty gospodarcze mogą znać obowiązujące przepisy prawa proceduralnego i materialnego. Jasność, spójność i pewność prawa jest również istotna w odniesieniu do powiązań pomiędzy różnymi aktami prawnymi.
6. Z uwagi na to, że podstawą rozporządzenia Rady w sprawie sankcji jest art. 132 ust. 3 TFUE, dotyczy ono wyłącznie naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC, a nie naruszeń (innych) aktów prawa unijnego mających bezpośrednie zastosowanie. W rozporządzeniu Rady nie można zatem wprowadzić żadnych zalecanych zmian dotyczących naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego innych niż rozporządzenia i decyzje EBC.
7. Należy bardziej szczegółowo wyjaśnić powiązania między odpowiednimi przepisami rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego i rozporządzenia Rady w sprawie sankcji a przepisami rozporządzenia (UE) nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego⁽¹⁾ (rozporządzenie ramowe w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego).
8. W tym kontekście bardzo ważne jest również, aby uniknąć sytuacji, w których różne sformułowania w różnych aktach prawnych budziłyby wątpliwości co do interpretacji przepisów. Ponadto Komisja wzywa EBC do uchylenia w całości lub częściowo, po przyjęciu zmian do rozporządzenia Rady w sprawie sankcji, przepisów rozporządzenia ramowego w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego, które byłyby (prawie) identyczne z przepisami zmienionego rozporządzenia Rady w sprawie sankcji.

3. UWAGI SZCZEGÓŁOWE

Uwagi na temat zalecanego brzmienia art. 1a

9. Art. 1a ust. 1 w zalecanym brzmieniu definiuje zakres rozporządzenia Rady w sprawie sankcji. Artykuł ten stanowi, że w braku wyraźnych odmiennych postanowień w tym zakresie niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez decyzje i rozporządzenia EBC. Wyrażenie „w braku wyraźnych odmiennych postanowień w tym zakresie” odnosi się do przepisów, które miałyby również zastosowanie w przypadku naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego. Z powodów przedstawionych w pkt 6 Komisja sugeruje, aby brzmienie art. 1a ust. 1 było następujące:

„Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez decyzje i rozporządzenia EBC.”
10. EBC zaleca Radzie wprowadzenie w rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji art. 1a ust. 2, którego celem jest sprecyzowanie zakresu określonych przepisów, które stanowią odstępstwo od przepisów obowiązującego rozporządzenia Rady w sprawie sankcji. W odniesieniu do decyzji o nałożeniu sankcji poza obszarem nadzoru nadal miałyby zastosowanie obowiązujące przepisy rozporządzenia Rady w sprawie sankcji.
11. Mimo iż Komisja zgadza się z celem przyświecającym EBC w odniesieniu do zmiany rozporządzenia Rady w sprawie sankcji, jakim jest uwzględnienie przyjęcia rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego, jest ona jednak zaniepokojona faktem, że przepis w brzmieniu zaproponowanym przez EBC może stwarzać dodatkowe problemy. W szczególności art. 1a ust. 2 w zaproponowanym brzmieniu w powiązaniu z art. 4b mógłby być zinterpretowany w taki sposób, że obowiązujące procedury decyzyjne określone w rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji miałyby również zastosowanie do nakładania przez EBC administracyjnych sankcji finansowych za naruszenie mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego. Oznaczałoby to, że Zarząd EBC podejmuje decyzje bez udziału Rady ds. Nadzoru. Takiej interpretacji można by uniknąć, jeżeli zakres zmian do rozporządzenia Rady w sprawie sankcji zostałby ograniczony do naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC, co jest niezbędne z uwagi na podstawę prawną wspomnianego rozporządzenia.
12. Z uwagi na to, że rozporządzenie Rady w sprawie sankcji może mieć zastosowanie wyłącznie do nakładania sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, a nie za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego, Komisja proponuje następujące brzmienie art. 1a ust. 2:

„Zasady mające zastosowanie do nakładania przez EBC, w ramach wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC stanowią, w zakresie określonym w art. 4a–4c, odstępstwo od zasad określonych w art. 2–4.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1.

13. W odniesieniu do publikacji administracyjnych sankcji finansowych i innych sankcji art. 1a ust. 3 w zalecanym brzmieniu stanowiłyby, że EBC *może opublikować* dowolną decyzję o nałożeniu administracyjnych sankcji finansowych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego i sankcji za naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru, jak i poza tym obszarem.
14. Z uwagi na podstawę prawną rozporządzenia Rady w sprawie sankcji zakres wspomnianego artykułu w sprawie publikacji decyzji powinien zostać ograniczony tak, aby obejmował jedynie naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC.
15. Przyjęte w zaleceniu podejście dotyczące publikacji jest niezgodne z rozporządzeniem w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego. Zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego „EBC publikuje informacje o wszelkich sankcjach, o których mowa w ust. 1, niezależnie od tego czy wniesiono odwołanie od nich, czy nie, w przypadkach i na warunkach określonych w stosownym prawie unijnym”. Powyższy przepis ma zastosowanie do publikacji sankcji w przypadku naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego (art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego). Do stosownych przepisów prawa unijnego należy w szczególności art. 68 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (CRD IV).
16. Rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego ani rozporządzenie Rady w sprawie sankcji nie zawierają przepisów dotyczących publikacji sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru ani poza tym obszarem. Komisja popiera wprowadzenie zasad dotyczących publikacji takich sankcji i opowiadałaby się za podejściem zgodnym z przewidzianymi w rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu zasadami dotyczącymi naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego. Komisja proponuje zatem ustanowienie zasad dotyczących publikacji naruszeń decyzji i rozporządzeń EBC, które byłyby identyczne z zasadami dotyczącymi publikacji naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego.
17. W celu zapewnienia spójności oraz stworzenia jasnych i kompleksowych ram dotyczących publikacji sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, brzmienie art. 1a ust. 3, uwzględniając zarówno art. 18 ust. 6 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego i art. 68 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, mogłoby być następujące:

„Bez zbędnej zwłoki EBC publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej wszelkie decyzje o nałożeniu na przedsiębiorstwo sankcji za naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru, jak i poza tym obszarem. Publikacja następuje po powiadomieniu danego przedsiębiorstwa o wydanej decyzji i zawiera informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamość tego przedsiębiorstwa, chyba że taka publikacja:

- a) zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub toczącemu się dochodzeniu w sprawie karnej; lub
- b) spowodowałaby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę danemu przedsiębiorstwu.

W tych okolicznościach decyzje publikuje się z zachowaniem anonimowości. Jeżeli okoliczności, o których mowa powyżej, prawdopodobnie przestaną występować w rozsądnym okresie, publikację przewidzianą w niniejszym ustępie można ewentualnie opóźnić o taki okres.

Jeżeli od decyzji wniesiono odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości, EBC bez zbędnej zwłoki publikuje również na swojej oficjalnej stronie internetowej informację o statusie i wyniku postępowania odwoławczego. EBC zapewnia, aby informacje publikowane zgodnie z niniejszym ustępem pozostawały na jego oficjalnej stronie internetowej przynajmniej przez pięć lat.”.

18. Z uwagi na to, że art. 132 rozporządzenia ramowego w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego zawiera kompleksowe zasady dotyczące publikacji decyzji o nałożeniu na dane podmioty finansowych sankcji administracyjnych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego i sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru, Komisja opowiada się za uchyleniem tego artykułu ze wspomnianego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy on również naruszeń decyzji i rozporządzeń EBC, ponieważ po przyjęciu wspomnianego artykułu nie spełniałby już swojego celu.

Uwagi na temat zalecanego brzmienia art. 4a

19. Art. 4a ust. 1 w zalecanym brzmieniu ustanowiłby szczególne zasady dotyczące górnych limitów sankcji nakładanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC. W przypadku zadań niedotyczących nadzoru nadal obowiązywałyby górne limity przewidziane w obowiązującym rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji, a w przypadku naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego górne limity są określone w art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego.

20. EBC zaleca, aby w odniesieniu do okresowych kar pieniężnych górny limit wynosił 5 % średniego dziennego obrotu za każdy dzień naruszenia. W odniesieniu do grzywnien zalecany górny limit wynosi 10 % całkowitego rocznego obrotu. Ten drugi limit pokrywa się z limitem określonym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego. W rozporządzeniu tym nie ma jednak żadnej wzmianki o limicie 5 %, a zalecenie EBC nie zawiera wyjaśnienia, dlaczego należy zastosować inny limit. W związku z powyższym powody zastosowania innego limitu powinny być wyjaśnione przynajmniej w motywach rozporządzenia Rady.
21. Art. 4a ust. 2 w zalecanym brzmieniu zawiera definicję rocznego obrotu, która nie pokrywa się z definicją określoną w art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego ani z definicją w określonej w art. 67 ust. 2 lit. e) dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, które to definicje mają zastosowanie do nakładania administracyjnych sankcji finansowych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego. Z uwagi na to, że rozbieżne definicje mogą prowadzić do rozbieżnych interpretacji, Komisja sugeruje, by brzmienie tego przepisu było zgodne zarówno z rozporządzeniem w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego, jak i z dyrektywą w sprawie wymogów kapitałowych.

„Do celów ust. 1: a) »całkowity roczny obrót« oznacza całkowity roczny obrót netto osoby prawnej, w tym dochód brutto, na który składają się odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym. Jeżeli przedsiębiorstwo jest jednostką zależną jednostki dominującej, odpowiedni dochód brutto stanowi dochód brutto w poprzednim roku obrachunkowym wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej danej grupy podlegającej nadzorowi EBC; b) »średni dzienny obrót« oznacza całkowity obrót zdefiniowany w lit. a), podzielony przez 365.”.

Uwagi na temat zalecanego brzmienia art. 4b

22. Celem art. 4b w zalecanym brzmieniu jest określenie procedury decyzyjnej w obszarze nadzoru. Z uwagi na to, że artykuł w zalecanym brzmieniu stanowiłby odstępstwo od procedur decyzyjnych określonych w obowiązującym rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji, miałby on zastosowanie wyłącznie do naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC (art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego), a nie do naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego (art. 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego).
23. Procedura decyzyjna dotycząca nakładania przez EBC wszelkich sankcji administracyjnych w obszarze nadzoru jest jednak określona w rozporządzeniu w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego (w szczególności w art. 26 ust. 8 i art. 24). Z tego powodu Komisja nie widzi potrzeby ustanowienia odrębnego artykułu dotyczącego procedur decyzyjnych i sugerowałaby zatem, aby art. 4b zawierał jedynie odniesienie do rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego. Brzmienie artykułu mogłoby być następujące:

„W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1–8 decyzje EBC w sprawie naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru są podejmowane zgodnie z procedurami przewidzianymi w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013.”.

24. Należy podkreślić, że interpretacja lub zmiany art. 4b, które wprowadzałyby konieczność rozdzielenia uprawnień dochodzeniowych i decyzyjnych, na przykład poprzez utworzenie jednostki dochodzeniowej w ramach EBC, nie byłyby prawnie wymagane. Zgodnie z art. 261 TFUE w związku z art. 5 rozporządzenia Rady w sprawie sankcji decyzje EBC o nałożeniu sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru podlegają pełnej jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ art. 18 ust. 7 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego odnosi się do całego rozporządzenia Rady w sprawie sankcji, w tym art. 5. Komisja miałaby ponadto poważne wątpliwości co do uprawnienia Rady do nakładania takich wymogów w odniesieniu do wewnętrznej organizacji EBC.

Uwagi na temat zalecanego brzmienia art. 4c

25. Art. 4c w zalecanym brzmieniu określa pewne terminy w odniesieniu do nakładania przez EBC sankcji administracyjnych w ramach wykonywania zadań nadzorczych. Artykuł w zalecanym brzmieniu miałby zastosowanie w przypadku naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego i naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC. W świetle powyższych uwag Komisja jest zdania, że artykuł ten nie powinien mieć zastosowania w przypadku naruszeń mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa unijnego innych niż naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC. Terminy podejmowania decyzji EBC niedotyczących nadzoru są określone w art. 4 obowiązującego rozporządzenia Rady w sprawie sankcji.
26. Komisja odnotowuje, że przepisy w zalecanym brzmieniu w znacznym stopniu powielają przepisy art. 130 i 131 rozporządzenia ramowego w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego, a zalecenie EBC nie zawiera wyjaśnienia co do powiązań pomiędzy tymi przepisami ani powodów, dla których w znacznym stopniu identyczne przepisy

powinny być zawarte w dwóch różnych instrumentach prawnych. Jeżeli Rada podejmie decyzję o przyjęciu przepisów w zalecanym brzmieniu, według Komisji należałoby uchylić art. 130 i 131 rozporządzenia ramowego w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego w zakresie, w jakim obejmują naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC.

27. Jeśli chodzi o brzmienie art. 4c, jego podstawą jest najwyraźniej art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾, lecz jego sformułowanie w kilku miejscach wymagałoby udoskonalenia. Po pierwsze, w ust. 1 wyrażenie „o charakterze ciągłym” należy zastąpić wyrażeniem „ciągłych lub powtarzających się”, również w celu uniknięcia dyskusji o sytuacjach marginalnych. Z tego względu brzmienie art. 4c ust. 1 powinno być następujące:

„Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji w odniesieniu do naruszeń rozporządzeń i decyzji, które zostały przyjęte przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych, wygasa po upływie pięciu lat od naruszenia lub, w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń, pięciu lat po ustaniu naruszenia.”.

28. Po drugie, art. 4c ust. 2 przewiduje przerwanie biegu przedawnienia z chwilą powiadomienia danego nadzorowanego podmiotu o „wszelkich działaniach” EBC. Pojęcie „wszelkich działań” jest jednak raczej mało precyzyjne, gdyż wydaje się, że dowolny środek podjęty w obszarze nadzoru może zostać uznany za „działanie” w znaczeniu wspomnianego ustępu. W rozporządzeniu nie zostało również zdefiniowane pojęcie „powiadomienia”, co może prowadzić do braku pewności prawnej. Zdaniem Komisji przerwanie biegu przedawnienia powinno zostać powiązane z obiektywnym momentem, który można jednoznacznie określić. Momentem tym może być na przykład wszczęcie procedury w sprawie naruszenia przepisów lub formalne wszczęcie dochodzenia, o którym powiadamiane jest dane przedsiębiorstwo. Zapewniłoby to większą pewność prawa nie tylko przedsiębiorstwom, ale także EBC.

29. Celem art. 4c ust. 3 jest zapewnienie, aby w określonych sytuacjach termin przedawnienia zgodnie z art. 4c był automatycznie przedłużany. Część tego przepisu wydaje się jednak sugerować, że przedłużenie terminu przedawnienia wymaga przyjęcia decyzji. Treść przepisu powinna zostać zatem doprecyzowana.

„Terminy wskazane w poprzedzających ustępach ulegają automatycznemu przedłużeniu, jeżeli: a) decyzja EBC jest przedmiotem przeglądu dokonywanego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej; lub b) w związku z tym samym stanem faktycznym przeciwko danemu przedsiębiorstwu toczy się postępowanie karne. W takim przypadku terminy określone w poprzedzających ustępach ulegają przedłużeniu o okres, jaki potrzebny jest do dokonania przeglądu decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub zakończenia postępowania przez Trybunał Sprawiedliwości, lub do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko danemu przedsiębiorstwu.”.

30. Art. 4c ust. 4 w zalecanym brzmieniu określa terminy wyegzekwowania płatności lub warunków zapłaty. Podobnie jak art. 4c ust. 2 przepis ten zawiera odniesienie do „wszelkich działań” EBC, które powodują przerwanie biegu przedawnienia. Przedłużenie biegu przedawnienia nie wymaga powiadomienia danego przedsiębiorstwa. Również w tym przypadku przerwanie biegu przedawnienia powinno zależeć od bardziej obiektywnych kryteriów zapewniających pewność prawa zarówno przedsiębiorstwom, jak i EBC.

31. Ponadto przepis ten powinien zostać przeformułowany, aby kolejność jego treści była logiczna. Przepis ten powinien najpierw określać, jaki jest okres przedawnienia i kiedy zaczyna się jego bieg, a dopiero w następnej kolejności określać sytuacje, w których bieg przedawnienia zostaje przerwany. Komisja proponuje zatem następujące brzmienie art. 4c ust. 4:

„Prawo EBC do wyegzekwowania decyzji o nałożeniu sankcji wygasa po pięciu latach od upływu terminu płatności nałożonej sankcji. Każde działanie EBC służące wyegzekwowaniu płatności lub warunków zapłaty na podstawie nałożonej sankcji powoduje przerwanie biegu przedawnienia w odniesieniu do takiego wyegzekwowania. Bieg przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji ulega zawieszeniu, jeżeli wyegzekwowanie płatności zostaje zawieszona na podstawie decyzji EBC lub Trybunału Sprawiedliwości.”.

32. Motywy rozporządzenia powinny zostać dostosowane zgodnie z proponowanymi zmianami artykułów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

4. PODSUMOWANIE

Komisja wydaje niniejszym pozytywną opinię w sprawie zalecanych zmian w rozporządzeniu Rady w sprawie sankcji, z zastrzeżeniem zmian określonych w pkt 6, 7, 9, 12, 14, 17, 20, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 niniejszej opinii. W załączniku do niniejszej opinii zmiany proponowane przez Komisję przedstawione są w formie tabeli. Tabele tę należy odczytywać łącznie z tekstem niniejszej opinii.

Niniejsza opinia przekazywana jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji

Jonathan HILL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROPOZYCJE PRZEFORMUŁOWANIA

Artykuł	Brzmienie zalecane przez EBC	Zmiany proponowane przez Komisję
1a ust. 1	1. W braku wyraźnych odmiennych postanowień w tym zakresie niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez decyzje i rozporządzenia EBC.	1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do nakładania przez EBC sankcji na przedsiębiorstwa nieprzestrzegające obowiązków nałożonych na nie przez decyzje i rozporządzenia EBC.
1a ust. 2	2. Zasady mające zastosowanie do nakładania przez EBC, w ramach wykonywania zadań nadzorczych, administracyjnych sankcji finansowych za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii oraz sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC (zwanymi dalej łącznie „sankcjami administracyjnymi”) stanowią, w zakresie określonym w art. 4a–4c, odstępstwo od zasad określonych w art. 2–4.	2. Zasady mające zastosowanie do nakładania przez EBC, w ramach wykonywania zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC stanowią, w zakresie określonym w art. 4a–4c, odstępstwo od zasad określonych w art. 2–4.
1a ust. 3	3. EBC może publikować wszelkie decyzje nakładające na przedsiębiorstwo administracyjne sankcje finansowe za naruszenia mających bezpośrednie zastosowanie przepisów prawa Unii oraz sankcje za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru jak i poza tym obszarem, niezależnie od tego, czy wniesiono odwołanie od tych decyzji. EBC dokonuje takiej publikacji w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami prawa Unii, niezależnie od ustawowych i wykonawczych przepisów prawa krajowego oraz – tam, gdzie prawo Unii składa się z dyrektyw – niezależnie od ustawodawstwa krajowego stanowiącego transpozycję takich dyrektyw	<p>3. Bez zbędnej zwłoki EBC publikuje na swojej oficjalnej stronie internetowej wszelkie decyzje o nałożeniu na przedsiębiorstwo sankcji za naruszenia rozporządzeń lub decyzji EBC, zarówno w obszarze nadzoru, jak i poza tym obszarem. Publikacja następuje po powiadomieniu danego przedsiębiorstwa o wydanej decyzji i zawiera informacje o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamość tego przedsiębiorstwa, chyba że taka publikacja:</p> <p>a) zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub toczącemu się dochodzeniu w sprawie karnej; lub</p> <p>b) spowodowałaby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę danemu przedsiębiorstwu.</p> <p>W tych okolicznościach decyzje publikuje się z zachowaniem anonimowości. Jeżeli okoliczności, o których mowa powyżej, prawdopodobnie przestaną występować w rozsądnym okresie, publikację przewidzianą w niniejszym ustępie można ewentualnie opóźnić o taki okres.</p> <p>Jeżeli od decyzji wniesiono odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości, EBC bez zbędnej zwłoki publikuje również na swojej oficjalnej stronie internetowej informację o statusie i wyniku postępowania odwoławczego. EBC zapewnia, aby informacje publikowane zgodnie z niniejszym ustępem pozostawały na jego oficjalnej stronie internetowej przynajmniej przez pięć lat.</p>

Artykuł	Brzmienie zalecane przez EBC	Zmiany proponowane przez Komisję
4a ust. 2	<p>2. Na potrzeby ust. 1: a) „roczny obrót” oznacza roczny obrót osoby prawnej w rozumieniu odpowiednich przepisów prawa Unii, zgodnie z najnowszym dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym tej osoby prawnej. Jeżeli przedsiębiorstwo jest podmiotem zależnym od jednostki dominującej, odpowiednim całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót wynikający z najnowszego dostępnego skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej grupy nadzorowanej przez EBC; b) „średni obrót dzienny” oznacza roczny obrót w rozumieniu definicji zawartej w lit. a) podzielony przez 365</p>	<p>2. Do celów ust. 1: a) „całkowity roczny obrót” oznacza całkowity roczny obrót netto osoby prawnej, w tym dochód brutto, na który składają się odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym. Jeżeli przedsiębiorstwo jest jednostką zależną jednostki dominującej, odpowiedni dochód brutto stanowi dochód brutto w poprzednim roku obrachunkowym wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej danej grupy podlegającej nadzorowi EBC; b) „średni obrót dzienny” oznacza całkowity roczny obrót zdefiniowany w lit. a), podzielony przez 365.</p>
4b ust. 1	<p>1. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1–8 zasady określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do naruszeń dotyczących decyzji i rozporządzeń przyjmowanych przez w ramach wykonywania zadań nadzorczych.</p> <p>2. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie naruszenia zgodnie z zasadami określonymi przez EBC na podstawie art. 6 ust. 2 Rada ds. Nadzoru przedkłada Radzie Prezesów kompletny projekt decyzji nakładającej na dane przedsiębiorstwo sankcję, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Przedłożenie przez Radę ds. Nadzoru Radzie Prezesów kompletnego projektu decyzji jest poprzedzone wysłuchaniem w sprawie domniemanego naruszenia popełnionego przez dane przedsiębiorstwo.</p> <p>3. Przedsiębiorstwo ma prawo wystąpić o dokonanie przez Administracyjną Radę Odwoławczą przeglądu decyzji podjętej przez Radę Prezesów na podstawie ust. 2, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.</p>	<p>W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1–8 decyzje EBC w sprawie naruszeń rozporządzeń i decyzji EBC w obszarze nadzoru są podejmowane zgodnie z procedurami przewidzianymi w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013.</p>
4c ust. 1	<p>1. W drodze odstępstwa od postanowień art. 4 prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej w odniesieniu do naruszeń dotyczących odpowiednich mających bezpośrednie zastosowanie aktów prawa Unii, jak również w odniesieniu do decyzji i rozporządzeń przyjmowanych przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych, wygasa po upływie pięciu lat od naruszenia lub, w przypadku naruszenia o charakterze ciągłym, pięciu lat po ustaniu naruszenia.</p>	<p>1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 prawo do podjęcia decyzji o nałożeniu sankcji w odniesieniu do naruszeń rozporządzeń i decyzji, które zostały przyjęte przez EBC w ramach wykonywania zadań nadzorczych, wygasa po upływie pięciu lat od naruszenia lub, w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń, pięciu lat po ustaniu naruszenia.</p>

Artykuł	Brzmienie zalecane przez EBC	Zmiany proponowane przez Komisję
4c ust. 3	<p>3. Terminy wskazane w poprzedzających ustępach mogą ulec przedłużeniu: a) jeżeli decyzja Rady Prezesów jest przedmiotem przeglądu dokonywanego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej; lub b) w związku z tym samym stanem faktycznym przeciwko danemu przedsiębiorstwu toczy się postępowanie karne. W takim przypadku terminy określone w poprzedzających ustępach ulegają przedłużeniu o okres czasu, jaki potrzebny jest do dokonania przeglądu decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub zakończenia postępowania przez Trybunał Sprawiedliwości, lub do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko danemu przedsiębiorstwu.</p>	<p>3. Terminy wskazane w poprzedzających ustępach ulegają automatycznemu przedłużeniu, jeżeli: a) decyzja EBC jest przedmiotem przeglądu dokonywanego przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub postępowania odwoławczego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej; lub b) w związku z tym samym stanem faktycznym przeciwko danemu przedsiębiorstwu toczy się postępowanie karne. W takim przypadku terminy określone w poprzedzających ustępach ulegają przedłużeniu o okres, jaki potrzebny jest do dokonania przeglądu decyzji przez Administracyjną Radę Odwoławczą lub Trybunał Sprawiedliwości, lub do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko danemu przedsiębiorstwu.</p>
4c ust. 4	<p>4. Wszelkie działania EBC zmierzające do wyegzekwowania płatności lub warunków zapłaty nałożonych sankcji administracyjnych powodują przerwanie biegu przedawnienia w odniesieniu do takiego egzekwowania. Prawo EBC do egzekwowania decyzji nakładającej sankcję administracyjną wygasa po upływie pięciu lat od podjęcia takiej decyzji. Bieg przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji administracyjnych ulega zawieszeniu:</p> <p>a) do momentu upływu terminu zapłaty nałożonej sankcji administracyjnej;</p> <p>b) jeżeli egzekucja zapłaty nałożonej sankcji administracyjnej została zawieszona zgodnie z decyzją Rady Prezesów lub Trybunału Sprawiedliwości.</p>	<p>4. Prawo EBC do wyegzekwowania decyzji o nałożeniu sankcji wygasa po pięciu latach od upływu terminu płatności nałożonej sankcji. Każde działanie EBC służące wyegzekwowaniu płatności lub warunków zapłaty na podstawie nałożonej sankcji powoduje przerwanie biegu przedawnienia w odniesieniu do takiego wyegzekwowania. Bieg przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji ulega zawieszeniu, jeżeli wyegzekwowanie płatności zostaje zawieszona na podstawie decyzji EBC lub Trybunału Sprawiedliwości.</p>